

[Kirkeministeren.]

for spørgsmålet om, hvordan det egentlig står til i sognemedhjælperudvalget. Det er jo noget, man af og til hører om her i Folketinget og rundt omkring på møderne, og jeg forstod også, at det var afgørende for fru Inger Stilling Pedersen, at det ikke bare er et udvalg, man henviser til. Jeg har haft en samtale, hvad jeg af og til har, med udvalgets formand, professor Diderichsen, og har senest i går spurgt ham: hvordan går det egentlig med arbejdet i udvalget? Jeg fik det svar, at skulle jeg blive spurgt i dag, så kunne jeg nok driste mig til at sige, at i løbet af nogle måneder ville der komme nogle tilkendegivelser fra sognemedhjælperudvalget. Det er ikke hermed sagt, at man afslutter arbejdet om et par måneder, men der ville komme nogle tilkendegivelser, og det er det, jeg selv er interesseret i.

Hr. Poul Dam var også ude med – jeg havde nær sagt med snøren, det må man nok ikke sige herfra – men han var ude med et par bemærkninger i forhold til menighedsrådsforeningen. Jeg kan forstå, at hr. Poul Dam har et ganske særegent kærlighedsforhold til denne forening. Det er der jo også et par andre der har her i riget, så der er næsten basis for at danne en forening – det har man dog ikke rigtig kunnet finde ud af endnu – en forening, der måske kunne være en slags konkurrent til eller tage kampen op imod den, eller hvad ved jeg, jeg følger jo kun slagets gang igennem aviserne. Jeg kan forstå, at hr. Poul Dam ligesom har engageret sig på en bestemt side i denne sag. Sådan må jeg i hvert fald forstå det, når hr. Poul Dams opfattelse af størrelsesforhold giver sig det udtryk, at han mener, menighedsrådsforeningen er en mindre, selvbestaltet gruppe, jeg ikke skal tage højtideligt på nogen måde.

For det første mener jeg ikke, jeg kan skrive under på, at menighedsrådsforeningen er en selvbestaltet gruppe, hvis der deri skal ligge noget som helst odiøst. Jeg synes, det er meget naturligt, at man inden for det område, som uden for det politiske liv repræsenterer det mest udprægede nærdemokrati, vi har, organiserer sig i en landsforening. At der så er nogle, der ikke rigtig kan tåle at være i stue sammen, nå ja, det må de jo selv finde ud af. Men at det skulle være en mindre forening, og at jeg ikke skulle tage den højtideligt, det vil jeg tage afstand fra. Den er ikke forhandlingsberettiget, men når de kommer til mig og forebringer pro-

blemer, så mener jeg, det er helt korrekt, at jeg både som minister, ansvarlig for området, og da også som ganske almindeligt medlem af folkekirken lytter til, hvad de har af synspunkter. Det mener jeg må være meget rimeligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kirkeudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om menighedsråds adgang til selvstændigt at afholde udgifter til kirkelige formål [af John Haaber m. fl.].

(Andre selvst. forslag nr. B 18. Fremsat 9/11 76).

Forslaget sattes til forhandling.

Kirkeministeren (Jørgen Peder Hansen):

Forslaget til folketingsbeslutning om menighedsråds adgang til selvstændigt at afholde udgifter til kirkelige formål går ud på, at det pålægges regeringen i indeværende folketings-samling at fremsætte lovforslag, som hjemler menighedsrådene adgang til selvstændigt at afholde udgifter til kirkelige formål, som af menighedsrådene anses for nødvendige til styrkelse af menighedens liv og vækst.

Ifølge bemærkningerne til forslaget tager det sigte på at tilvejebringe grundlaget for, at et menighedsråd kan igangsætte eller støtte aktiviteter til styrkelse af folkekirkens stilling blandt dens medlemmer – og vi må vel også mene blandt folket, dem, der er uden for medlemskredsen.

I bemærkningerne omtales i øvrigt en række forskellige emner, for der skal jo ske noget i dette forslag – ikke så meget i beslutningsfor-slagets tekst, det er mere i bemærkningerne, der skal ske noget. Der omtales en række forskellige emner såsom etablering af provstisamråd og stiftssamråd, kommunalbestyrelsens ret til at gøre indsigelse over for ligningsbeløbsets størrelse samt placeringen af de faste præste-